

توراه اور • پاراشاها ویצא • مامار 1

ושבתי בשלום אל בית אבי והיה הוי' לי...

«و به سلامت به خانه پدرم بازخواهم گشت»

تقديم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر ربّه، رب لیوی ییتسخاک

LikuteiTorah.com

پاراشای حسیدی

/likuteitorah.com/fa/torah-ohr/vayeitzei/1

1 **ושבתי בשלום אל בית אבי והיה הוי' לי לאלקים והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלקים כו'.**

«و به سلامت به خانه پدرم بازخواهم گشت، و ה' (Havayah) برای من **אלקים** (אלקים, Elokim) خواهد بود؛ و این سنگی که آن را به منزله ستون برپا داشته‌ام، خانه‌ای برای **אלקים** خواهد بود» و الی آخر.

וצריך להבין השייכות של האבן עם שם הוי' שכשהוי' יהיה לאלקים אז דוקא יהיה האבן בית אלקים כו'.

اکنون باید پیوند سنگ با نام **ה'** را دریابیم: اینکه به‌خصوص هنگامی که **ה'** **אלקים** شود، آن‌گاه سنگ خانه‌ای برای **אלקים** خواهد شد، و الی آخر.

גם צריך להבין כי לשון האבן הזאת הוא לשון נקיבה ומלת יהי' [יהיה] הוא לשון זכר.

همچنین باید دریابیم [چرا] عبارت «این سنگ» (האבן הזאת) به صورت مؤنث است، حال آنکه واژه «خواهد بود» (יהיה) به صورت مذکر است.

2 **ולהבין את כל הנ"ל צריך להקדים ולבאר מ"ש לעיל מניה ויפגע במקום ויקח מאבני המקום וישם**

מראשותיו וגו' וישם אותה מצבה כו'

برای فهم همه مطالب یادشده، باید نخست آنچه را اندکی پیش از این نوشته شده، مقدمه قرار دهیم و توضیح دهیم: «و به آن مکان رسید... و از سنگ‌های آن مکان گرفت و [آنها را] بالای سرش نهاد»، و غیره؛ «و آن را به‌صورت ستونی برپا کرد»، و غیره.

וצריך להבין ענין האבנים מה הן. וגם מה שהיו תחלה ابנים הרבה כמ"ש ויקח מאבני המקום וגו'.

و باید دریابیم که مقصود از سنگ‌ها چیست؛ و نیز چرا در آغاز سنگ‌های بسیاری بودند، چنان‌که نوشته شده است: «و از سنگ‌های آن مکان گرفت»، و غیره.

3 **ویעקב עשה מהן אבן אחת כו'. אך הנה בריש הפרשה כתיב ויצא יעקב מבאר שבע ویלך חרנה.**

و یعقوب (יעקב) از آن‌ها یک سنگ ساخت، و الی آخر. اما اینک، در آغاز بخش هفتگی تورات (פרשה, parsha)، نوشته شده است: «و یعقوب از بئر شبع بیرون رفت و به سوی حاران روانه شد.»

פי' יעקב הוא בחי' יו"ד עקב שהוא בחי' המשכת חכמה עילאה שהוא בחי' י' למטה מטה גם בבחי' עקביים.

توضیح این است: یعقوب مرتبه «یود و پاشنه» (יו"ד עקב, yud-akev) است؛ یعنی امتداد حکمت برتر (חכמה, Chochmah)، که مرتبه **יו"ד** است، تا پایین‌ترین حد، حتی تا مرتبه پاشنه‌ها.

4 וזהו ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה שבח'י יעקב הוא הממשיך מבח'י באר שבע שהוא למעלה מעלה איהו וחיוהי וגרמוהי חד עד השתלשלות למטה מטה למדרגה היותר תחתונה שהוא בח'י חרן וכאשר יבואר לקמן בעז"ה [בעזרת השם].

و این [معنای] «يعقوب» (יעקב) از بشریعی بیرون رفت و به سوی حاران روانه شد» است: مرتبة يعقوب همان مرتبه‌ای است که از مرتبة بشریعی، که در والاترین جایگاه قرار دارد، [آنجا که] «او و نیروهای حیاتش و ظرف‌هایش یکی‌اند»، در زنجیره نزولِ عوالم (השתלשלות, hishtalshelus) تا پایین‌ترین پایین، تا پایین‌ترین پله، که مرتبة حاران است، فرود می‌کشد؛ چنان‌که در ادامه، به یاری ه'، توضیح داده خواهد شد.

5 וכמ"ש צוה ישועות יעקב. ישועות הם ש"ע [ש"ע (370)] נהורין עילאין ובח'י יעקב מחבר וממשיך אותן למטה בבח'י עקביים ג"כ.

چنان‌که نوشته شده است: «نجات‌های (ישועות, yeshuos) يعقوب (יעקب) را فرمان ده.» ישועות (yeshuos) سه صد و هفتاد (ש"ע, shin-ayin) نور برین است، و مرتبة يعقوب آن‌ها را به هم می‌پیوندد و به پایین می‌کشاند، تا مرتبة پاشنه‌ها نیز.

و גם ישועות הוא מלשון שעה כמ"ש וישע ה' אל הבל וגו' שהוא בח'י ירידת והמשכת אורו ית' למטה מטה כו'.

ישועות همچنین از واژه «روکردن» (שעה, she'iyah) گرفته شده است؛ چنان‌که نوشته شده است: «و ה' به ھول (הבל) روی آورد (וישע, vayisha)»، و غیره؛ این همان فرود آمدن و فروکشیده شدن نور او، که خود او متبارک است، تا پایین‌ترین جایگاه است، و غیره.

אך בהשתלשלות אור ה' כ"כ [כל כך] בצמצומים רבים עד שבא גם למטה בבח'י חרן נעשה עלמא דפרודא לגמרי וכמ"ש ונהר יוצא מעדן שהוא בח'י חכמה עילאה להשקות את הגן כו'.

اما هنگامی که نور ه' از زنجیره نزولِ عوالم می‌گذرد و از انقباضات (צמצומים, tzimtzumim) بسیار عبور می‌کند، تا آن‌جا که حتی به مرتبة حاران (חרן, Charan) می‌رسد، عالمی سراپا جدایی پدید می‌آید؛ چنان‌که نوشته شده است: «و رودی از عدن بیرون می‌رود» – که مرتبة حکمت (חכמה, Chochmah) برین است – «تا باغ را آبیاری کند»، و غیره.

6

ומשם יפרד שכשנמשך משם בהשתלשלות רבות וצמצומים רבים נעשים בחי' נפרדים בתכלית. ויעקב אע"ה [אבינו עליו השלום] רצה להעלותם למעלה מעלה שיהי' [שיהיה] גם למטה בחי' יחוד ובטול ממש כמו שהוא למעלה חיוהי וגרמוהי חד כו'.

«و از آنجا جدا می‌شود»: هنگامی که از آنجا، از طریق مراحل متعدد زنجیره نزولِ عوالم (השתלשלות, hishtalshelus) و انقباض‌های بسیار (צמצום, tzimtzum) امتداد می‌یابد، موجوداتی کاملاً جدا از هم پدید می‌آیند. و یعقوب (יעקב, Yaakov)، پدرمان، علیه‌السلام، خواست آنها را تا بالاترین مراتب بالا ببرد، تا در پایین نیز وحدت و خودنفی‌گری حقیقی (ביטול, bittul) برقرار باشد، درست همان‌گونه که در بالا، [جایی که] «نیروهای حیاتِ او و ظرف‌هایش یکی‌اند» و الی آخر.

7

ولזאת נאמר ויקח מאבני המקום כו'. כי הנה נודע שאבנים נקראו אותיות וכמ"ש בס"י [בספר יצירה] שני אבנים בונות שתי בתים שלש אבנים בונות ששה בתים כו'

ازاین‌رو گفته شده است: «و از سنگ‌های آن مکان برگرفت» و الی آخر. زیرا معلوم است که حروف را «سنگ‌ها» می‌نامند، چنان‌که در **ספר יצירה (ספר יצירה)** آمده است: «دو سنگ دو خانه می‌سازند؛ سه سنگ شش خانه می‌سازند» و الی آخر.

להיות כמו שמאבנים הרבה נעשה בית אחד שיכולים לדור בתוכו כמו"כ [כמו כן] מאותיות הרבה נעשו תיבות שבהם התלבשו' השכל וגם

زیرا همان‌گونه که از سنگ‌های بسیار خانه‌ای واحد ساخته می‌شود که می‌توان در آن سکونت کرد، به همین‌سان از حروف بسیار واژه‌هایی ساخته می‌شود که عقل در آنها پوشیده می‌شود.

כמו שהאבנים הם בחי' דומם שהוא מדרגה היותר תחתונה מכל הד' יסודות דצח"מ [دومם צומח חי מדבר] כמו כן האותיות לגבי השכל המלובש בהם הם בחי' דומם בתכלי' [בתכלית] שאינם מערך השכל כלל.

و نیز همان‌گونه که سنگ‌ها در مرتبه بی‌جان‌اند، که پایین‌ترین مرتبه از میان چهار رده بی‌جان، گیاهی، حیوانی و گویاست، حروف نیز نسبت به عقلی که در آنها پوشیده شده، به‌تمامی در مرتبه بی‌جان‌اند؛ زیرا به‌هیچ‌وجه با عقل سنخیتی ندارند.

נמצא מובן מכל הנ"ל שאבנים נקראו אותיות וכמו"כ [و כמו כן] הוא למעלה. דהנה כתיב בדבר ה' שמים נעשו כו'.

پس از همه آنچه گذشت، روشن می‌شود که حروف «سنگ‌ها» نامیده می‌شوند. همین امر در بالا نیز صادق است، زیرا نوشته شده است: «به‌واسطه کلام ה'، آسمان‌ها پدید آمدند» و الی آخر.

8 וכמ"ש מלכותך מלכות כל עולמים. פי' שחיות כל העולמות שהם עולמות עד אין קץ וכמ"ש היש מספר לגדודיו.

و چنان‌که نوشته شده است: «فرمانروایی تو فرمانروایی همهٔ عوالم است.» مقصود این است: [در مورد] نیروی حیات همهٔ عوالم، که عوالمی بی‌پایان‌اند، چنان‌که نوشته شده است: «آیا برای سپاهیان او شمار هست؟» بااین‌همه، سرچشمه و ریشهٔ نیروی حیاتشان تنها از مرتبهٔ فرمانروایی او (ملכות, Malchus) است؛ مرتبه‌ای که کلام ה' و غیره است و به آنها حیات می‌بخشد و پیوسته آنها را از نیستی به هستی می‌آورد.

הנה עכ"ז [עם כל זה] מקור ושרש חיותם אינו אלא מבחי' מלכותו שהוא בחי' דבר ה' כו' המחיה ומהוה אותם מאין ליש תמיד. להיות שהם נבראים בע"ג [בעלי גבול / בעל גבול] שיש גבול להשגתן ומהארץ לרקיע מהלך ת"ק שנה כו'.

[این از آن روست که] آنها آفریدگانی محدودند و درکشان حدی دارد؛ و «از زمین تا فلک سفری پانصدساله است» و غیره.

9 ואינם כלל בערך לגבי אור ה' שהוא בבחי' א"ס המתגלה בעולמות עליונים. ולזאת אין יכולים לקבל חיותם

و آنان به‌هیچ‌وجه با نور ה'، که در مرتبهٔ بی‌نهایت مطلق (אין סוף, Ein Sof) است و در عوالم برتر آشکار می‌شود، قابل مقایسه نیستند.

רק מבחי' דבר ה' שהם אותיות שנבראו בהם שמים וארץ כו' שהם בחי' דומם לגבי אור א"ס ב"ה پس آنان نمی‌توانند نیروی حیاتشان را دریافت کنند، مگر از مرتبهٔ کلام ה'؛ یعنی از حروفی که آسمان و زمین با آنها آفریده شدند و مانند آن، حروفی که در قیاس با نور بی‌پایان (אור אין סוף, Or Ein Sof)، متبارک باد، در مرتبهٔ جمادند.

וכמ"ש קדוש ה' צבאות וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אות הוא בצבאות שלו ואף שהם אלה אלפין כמ"ש אלה אלפין ישמשונה ורבו רבבן קדמוהי וגו' וכמ"ש היש מספר לגדודיו.

چنان‌که نوشته شده است: «قدوس است نام چهارحرفی (ה', Havayah) [سپاه‌ها (צבאות, Tzeva-os)]؛ و چنان‌که حکیمان ما، یادشان گرامی باد، گفته‌اند: «او یک אות (os؛ نشانه یا حرف) در میان سپاهیان خویش است.»

עכ"ז [עם כל זה] מאחר שהם בעלי גבול חיותם אינו אלא מבחי' אות א' בלבד שהוא בחי' דומם לגמרי לגבי שם הוי' שהוא בבחי' א"ס כו' כנ"ל.

و گرچه آنان هزاران هزارند، چنانکه نوشته شده است: «هزاران هزار به او خدمت می‌کردند و دهها هزار دهها هزار در پیشگاهش ایستاده بودند»، و نیز چنانکه نوشته شده است: «آیا برای سپاهیان‌ش شمارشی هست؟»؛ باین‌همه، چون محدودند، نیروی حیاتشان تنها از مرتبه یک حرف تنه‌است؛ حرفی که در قیاس با نام ה'، که در مرتبه بی‌نهایت مطلق است، یکسره در مرتبه جماد قرار دارد و مانند آن، چنانکه پیش‌تر گفته شد.

10 והנה השתלשלות כל העולמות ברבוי רבבות מדרגות תלוי הכל לפי אופן צירופי האותיות שבבחינת דבר ה' להתהוות נבראים פרטיים בעלי גבול ונפרדים כו'.

اکنون، زنجیره نزول همه عوالم، با هزاران هزار مرتبه، همگی به چگونگی ترکیب حروف در مرتبه کلام ה' بستگی دارد؛ تا آفریدگان مشخص، محدود و جدا از یکدیگر پدید آیند و غیره.

ויעקב אע"ה [אבינו עליו השלום] רצה להעלותם למעלה. לזאת ויקח מאבני המקום שהם אותיות הרבה ועשה מהן אבן אחת

و یعقوب (יעקب)، پدرمان، علیه‌السلام، خواست آنها را به بالا برآورد. ازاین‌رو، «از سنگ‌های آن مکان برداشت»؛ سنگ‌هایی که حروف بسیاری، و از آنها یک سنگ ساخت که همان حرف یود (יוד, yud) است؛ این [معنای] «و [آن را] نزد سرش نهاد» و غیره است.

שהוא אות היו"ד שזהו וישם מראשותיו כו' שכמו שלמטה באדם יש שכל ומדות והאותיות הם המלבישים לבחי' שכל ומדות שמתלבשים בהם.

همان‌گونه که در مرتبه پایین‌تر، در انسان، عقل و صفات عاطفی (مדות, middos) وجود دارد، و حروف پوششی برای عقل و صفات عاطفی‌اند که در آنها پوشیده می‌شوند،

כמו"כ [כמו כן] למעלה יש בחי' חב"ד [חכמה בינה ודעת] וז"ת [זו' תחתונות] רק שם הוא חכים ולא בחכמה ידיעא מבין ולא בבניה ידיעא ולא מכל מדות אליך ששם הוא בבחי' יחוד ובטول בתכלית.

همین‌طور در بالا نیز مراتب حکمت (חכמה)، فهم (בינה, Binah) و شناخت (דעת, Daas)، و هفت [مراتب تجلی (سفیروت, Sefiros)] پایینی وجود دارند؛ باین‌حال، آنجا او «حکیم است، اما نه با حکمتی شناخته‌شده؛ فهمنده است، اما نه با فهمی شناخته‌شده» و از هیچ‌یک از این صفات نیست؛ زیرا آنجا در مرتبه یگانگی کامل و خودنفی‌گری (بیטول, bittul) است.

11 וכמ"ש לך ה' הגדולה כו' וחיוהי וגרמוהי חד כו'. ובחי' דבר ה' הם האותיות שבהם מתלבשים חב"ד [חכמה בינה ודעת] ומדות שהם ע"ס [עשר ספירות] עליונות.

چنانکه نوشته شده است: «بزرگی از آن توست، ه'» و الی آخر، و «نیروهای حیات او و ظرفهایش یکی‌اند» و الی آخر. و مرتبه کلام ه'، حروفی است که حکمت (חכמה, Chochmah)، فهم (בינה, Binah) و شناخت (דעת, Daas)، و صفات عاطفی (מדות, middos) در آنها پوشیده‌اند؛ اینها همان ده مرتبه تجلی برتر (ספירות, Sefiros) هستند.

وبחי' אות היו"ד שהיא נקודה קטנה מרמז על היות שבו מתלבש בחי' חכמה שהוא בחי' אין ובטول בתכלית.

و مرتبه حرف يود (י"ד, yud)، که نقطه‌ای کوچک است، به این اشاره دارد که مرتبه حכמה، که مرتبه نیستی (אין, ayin) و خونی‌گری (بیטول, bittul) مطلق است، در آن پوشیده است.

12 ואות הה"א שהיא בחי' התפשטות אורך ורוחב מרמז על שהוא בחי' לבוש לבחי' בינה וכו'.

و حرف ה' (ה"א, hei)، که گسترشی در طول و عرض است، به این اشاره دارد که پوششی برای مرتبه فهم (בינה, Binah) است، و مانند آن.

וכמו"כ [و כמו כן] שאר האותיות שבהם מתלבשים בחי' מדות העליונות. וזהו שיעקב עשה מכל האבנים אבן אחת שהוא אות היו"ד להעלותן לבחי' חכמה עילאה.

و به همین ترتیب، حروف دیگر که مراتب صفات عاطفی برین (مדות, middos) در آنها پوشیده می‌شوند. و این [از این روست که] یعقوب (יעקب) از همه سنگ‌ها یک سنگ ساخت؛ سنگی که حرف يود (י"ד, yud) است، تا آنها را به مرتبه حکمت برین (חכמה, Chochmah) بالا ببرد.

13 ואזי אח"כ וישם אותה מצבה הוא בחי' אות הוא"ו שעשה והמשיך מבחי' י' לבחי' ו' להיות התלבשות

בחי' חכמה עילאה למטה בבחי' תומ"צ [תורה ומצות] וכنודע תמונת אות הוא"ו שעל ראשו נקודת היו"ד

و سپس، پس از آن، «و آن را چون ستونی برپا کرد» مرتبه حرف واو (ו, vav) است: او آن را ساخت و [آن را] از مرتبه يود (י, yud) به مرتبه واو کشاند، تا حکمت برین (חכמה, Chochmah) در پایین، در تورات (تורה, Torah) و فرمان‌ها (מצוות, mitzvos)، جامه بپوشد.

ואח"כ הולך ומתמשך למטה כמו כן אורייתא מחכמה עילאה נפקת ונמשך ומתפשט למטה בדברים גשמיים כו'.

چنانکه معروف است، صورتِ حرفِ واو (ו) در سرِ خود نقطهٔ یود (י) را دارد و پس از آن پیوسته به پایین می‌رود و امتداد می‌یابد. به همین ترتیب، «تورات از حکمتِ برین صادر می‌شود» و به پایین کشیده می‌شود و در امور جسمانی گسترش می‌یابد، و غیره.

14 וזהו ויצוק שמן על ראשה פי' שמן הוא בחי' חכמה עילאה וכמ"ש שמן משחת קדש.

و این [مقصود] «و بر سرِ آن روغن ریخت» است. توضیح آن‌که روغن، مرتبهٔ حکمتِ فوقانی (חכמה, Chochmah) است؛ چنان‌که نوشته شده است: «روغنِ مسح مقدس».

להיות גלוי בחי' חכמה עילאה ממש למטה בבחי' מצבה הנ"ל שהוא בחי' תורה ומצות שמלובשים למטה בדברים גשמיים המחליף פרה בחמור כו' כשר פסול כו' עכ"ז [עם כל זה] יהיה בהם גילוי בחי' חכמה עילאה ממש כמו שהוא למעלה.

[این برای آن است] که خودِ **חכמה** فوقانی در پایین، در مرتبهٔ ستونِ یادشده در بالا آشکار شود؛ این ستون همان مرتبهٔ تורה (Torah, תורה) و **מצות** (mitzvos [فرمان‌های توراہ]) است که در پایین، در امور مادی پوشیده‌اند: «کسی که گاوی را با خری معاوضه می‌کند» و مانند آن؛ **כשר** (kosher [مجاز]) [و] **פסול** (pasul [نامعتبر]) و مانند آن؛ **בاین‌همه**، خودِ **חכמה** فوقانی در آنها آشکار خواهد شد، همان‌گونه که در بالا هست.

15 וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] מה להלך באימה וביראה אף כאן באימה וביראה. פי' מה להלך בשעת מתן תורה על הר סיני שהיו באימה וביראה שאז הי' [היה] בחי' גילוי בתכלית ששמעו מפי עצמות המאציל אנכי ה' אלקיך כו'.

و چنان‌که حکیمان ما، یادشان گرامی، فرموده‌اند: «همان‌گونه که آنجا با بیم و هیبت بود، اینجا نیز باید با بیم و هیبت باشد.» توضیح آن‌که «همان‌گونه که آنجا» یعنی هنگامِ عطایِ تورات بر کوهِ سینا؛ آنان با بیم و هیبت بودند، زیرا آن هنگام تجلی در بالاترین حدِّ بود؛ چراکه از زبانِ ذاتِ مُفیض شنیدند: «من، نامِ چهارحرفی (ה', Havayah)، **אלקים** تو هستم»، و الی آخر.

אף כאן היינו אף כמו שהתורה מלובשת למטה בדברים גשמיים יהי' [יהיה] ע"י גילוי חכמה עילאה ממש כמו שהי' [שהיה] אז וכמ"ש ואשים דברי בפוך כו'.

«اینجا نیز»: یعنی حتی آن‌گاه که تورات در پایین، در امور جسمانی، پوشیده است، باید به واسطه تجلی خود حکمت برین (חכמה, Chochmah) باشد، همان‌گونه که آن زمان بود؛ چنان‌که نوشته شده است: «و کلام خود را در دهانت نهادم»، و الی آخر.

16 ולהיות גילוי כזה למטה הוצרך יעקב מתחלה להעלותן למעלה מעלה לבחי' סוכ"ע. וכמ"ש וירימה מצבה להיות כי נעוץ סופן בתחלתן ועי"ז נעוץ תחלתן בסופן כו' שמדרגה היותר גבוה יותר יכולה לירד ולהתפשט מטה מטה כידוע:

و برای آن‌که چنین تجلی‌ای در پایین پدیدار شود، یعقوب (יעקב) نخست باید آن‌ها را تا بالاترین مرتبه بالا می‌برد، تا مرتبه نوری که همه عوالم را فرا می‌گیرد (סוכב כל עלמין, sovev kol almin). چنان‌که نوشته شده است: «و آن را چون ستونی برافراشت»؛ زیرا «پایانشان در آغازشان فرو نشانده شده است»، و بدین‌وسیله «آغازشان در پایانشان فرو نشانده شده است» و الی آخر؛ زیرا هرچه مرتبه‌ای بالاتر باشد، بیشتر می‌تواند فرود آید و تا پایین‌تر و پایین‌تر گسترش یابد، چنان‌که معروف است.

17 וזהו ושבתי בשלום אל בית אבי והי' [והיה] הוי' לי לאלקים. שכל זה יהיה ע"י העלאות והמשכות שממטה למעלה ומלמעלה למטה שהוא בחי' וישם מראשתיו כו'

و این [معنای] «و به سلامتی به خانه پدرم بازخواهم گشت، و نام چهارحرفی (ה', Havayah) برای من نام אלקים (אלקים, Elokim) خواهد بود» است: همه اینها از طریق بالا بردن‌ها و فروآوردن‌ها، از پایین به بالا و از بالا به پایین، تحقق خواهد یافت؛ و این همان مرتبه / جنبه (בחינה, bechinah) «و آنها را در بالینش نهاد» و غیره است؛ و پس از آن، «و بر آن روغن ریخت» و غیره، چنان‌که پیش‌تر گفته شد.

ואח"כ ויצק עליה שמן כו' כנ"ל כי הנה אבי קאי על יצחק וכמ"ש כי אתה אבינו שלע"ל [שלעתיד לבוא] יאמרו על יצחק כי אתה אבינו כו'.

زیرا «پدرم» به اسحاق (יצחק, Yitzhak) اشاره دارد، چنان‌که نوشته شده است: «زیرا تو پدر ما هستی»؛ زیرا در زمان آینده درباره اسحاق خواهند گفت: «زیرا تو پدر ما هستی» و غیره.

18 והנה יצחק הוא מלשון צחוק ותענוג וכמ"ש צחק עשה לי כו' כל השמע יצחק לי

اکنون، نام اسحاق (יצחק) از واژه خنده (צחוק, tzechok) و لذت گرفته شده است؛ چنان‌که نوشته شده: «[ה'] برای من خنده پدید آورد» و غیره؛ «هر که بشنود، با من خواهد خندید (יצחק, yitzhak)».

והוא לשון עתיד שיתגלה בחי' התענוג העליון שלמעלה והוא ע"י בחי' הבירורי [הבירורים / הבירורין] שלמטה בבחי' אתכפיא ואתהפכא מחשוכא לנהורא ע"י העלאות והמשכות כנ"ל.

ו [יצחק (yitzhak), یعنی «او خواهد خندید»], در زمان آینده است؛ [به این معنا] که لذت برین بالا آشکار خواهد شد؛ و این از طریق پالایشها (بیرורים, beirurim) در پایین حاصل می‌شود، به شیوه به انقیاد درآوردن (אתכפיא, iskafya) و دگرگون‌سازی (אתהפכא, is'hapcha) تاریکی به نور، از راه بالا بردن‌ها و فرودآوردن‌های یادشده در بالا.

19 וכמו התענוג והצחוק שלמטה שאינו אלא מאיזו שינוי והתחדשות כמו למשל צפור המדברת וכדומה שאין דרכה וטבעה לדבר משא"כ מאדם המדבר אין מקבלים תענוג כלל לפי שזרכו בתמידות לדבר. וכמו"כ [וכמו כן] ממש למעלה.

همانند لذت و خنده در عوالم فرودین، که تنها از نوعی تغییر و تازگی پدید می‌آیند؛ برای نمونه، پرندهای سخنگو و مانند آن، که سخن‌گفتن نه شیوه اوست و نه طبیعتش. اما از انسانی که سخن می‌گوید، هیچ لذتی حاصل نمی‌شود، زیرا سخن‌گفتن شیوه همیشگی اوست. در بالا نیز دقیقاً همین‌گونه است.

הנה בחי' יעקב הוא י' עקב שהוא בחי' ירידת והשתלשלות אלקות עד למטה מטה גם בבחי' עקביי' שהם עולמות הנפרדים לגמרי ובעלי גבול כו'.

اکنون، مرتبه یعقوب (יעקب) همان «י' עקב» (yud-akev [یود-پاشنه]) است؛ یعنی نزول الوهیت و زنجیره نزول الوهیت (השתלשלות, hishtalshelus) تا پایین‌ترین مرتبه، حتی تا مرتبه پاشنه‌ها، که همان عوالم کاملاً جدا و محدودند، و مانند اینها.

20 וכמו"ש ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה שנמשך ונשתלשל בהשתלשלות וצמצומים כ"כ [כל כד] להתהוות יש מאין בעלי גבול ועלמין דפרודי

چنان‌که نوشته شده است: «و یعقوب (יעקب) از بئرشع بیرون رفت و به سوی حران رهسپار شد»: [الوهیت] از طریق زنجیره نزول عوالم (השתלשלות, hishtalshelus) و انقباضها (צמצום, tzimtzum) چنان به پایین کشیده و نازل شد که موجودات محدود و عوالم جدایی‌گرفته، چیزی از هیچ، پدید آیند،

שהם בחי' נבראי' [נבראים] נפרדים שהם בחי' יש ונפרד בפ"ע [בפני עצמו] שנק' חר"ן והוא מלשון נחר גרוני כו'.

که آفریدگان جداگانه‌اند؛ موجوداتی از نوع چیزی [که وجودی مستقل از خود دارد] (יש, yesh) و برای خود جداگانه‌اند؛ [این] حران نامیده می‌شود، و این نام از واژه «خشکیده» (nihar, נחר) در تعبیر «گلویم خشکیده است» گرفته شده است، و غیره.

והיינו שהחיות אלקות הנמשך ומתלבש בהם שנק' בחי' גרון שהוא קול כנודע מכוסה ומוסתר בהם לגמרי עד

یعنی نیروی حیات الهی (חיות, chayus) که به پایین کشیده و در آنها پوشیده می‌شود، و مرتبه گلو (בחינה, bechinah) نامیده می‌شود، همان صداست، چنان‌که معروف است؛ این نیرو در آنها به کلی پوشیده و پنهان است،

שהם עלמין דפרודי וחשך לגמרי کאלו הם יש ונפרד בפ"ע [בפני עצמו] ואזי נק' חרן לשון נחר גרוני כו'. וכמ"ש נאלמתי דומיה כו'.

تا آنجا که آنها عوالم جدایی و تاریکی مطلق‌اند، گویی وجودهایی جداگانه و قائم به خود هستند؛ و آن‌گاه حران نامیده می‌شود، به معنای «گلویم خشکیده است»، و غیره. و چنان‌که نوشته شده است: «در سکوت خاموش ماندم»، و غیره.

21 והנה תכלית המכוון בירידת והשתלשלות אור ה' כ"כ [כל כך] למקום חשך ועלמין דפרודי. היינו בכדי שיהי' [שיהיה] אתהפכא ואתהפכא מחשוכא לנהורא כו'

اکنون، غایت مقصود از نزول و جریان زنجیره‌وار نور ه' (השתלשלות, hishtalshelus) تا این اندازه، به مکانی تاریک و عوالم جدایی، این است که تاریکی به انقیاد درآید و به نور دگرگون شود (אתהפכא ואתהפכא, iskafya v'is'hapcha)، و جز این‌ها.

להפוך את כל המדות רעות שהם האהבה ורשפי אש של הבלי עולם או הכעס כו'

تا همه صفات عاطفی (مדות, middos) بد را دگرگون سازد؛ صفاتی که عبارت‌اند از عشق و شراره‌های آتشین به پوچی‌های دنیا، یا خشم و مانند آن،

להפכם שיהיו רק לה' לבדו ולהיות בבחי' בטול הרצון לה' לבד ולא בבחי' יש ונפרד בפ"ע [بפני עצמו] כו'.

تا آن‌ها را چنان دگرگون سازد که تنها برای ه' باشند و در حالت خودنهی‌گری (بیטול, bittul) اراده در برابر ه' تنها قرار گیرند، نه آن‌که خود را موجودی مستقل و جداگانه بدانند، و جز این‌ها.

ונק' בחי' זאת תשובה שהוא בחילא יתיר כו' דהיינו המדות רעות שהם ברשפי אש להפכם ולהשיבם לה' לבד כנ"ל

و این مرتبه، بازگشت (תשובה, teshuvah) نامیده می‌شود؛ بازگشتی که «با نیرویی فزون‌تر» است، و جز این‌ها؛ یعنی [گرفتن] صفاتِ بدی که در شراره‌های آتش‌اند، دگرگون‌ساختنشان و بازگرداندنشان تنها به سوی **ה'**، چنان‌که پیش‌تر گفته شد.

(وזהו במקום שבעלי תשובה עומדין צדיקי' [צדיקים] גמורים אין יכולים לעמוד). ועי"ז נעשה תענוג גדול למעלה והוא מבחי' אתכפיא ואתהפכא מחשוכא לנהורא שלמטה.

(و این [معنای] «در جایی که اهل بازگشت می‌ایستند، پارسایان کامل نمی‌توانند بایستند» است.) و از این راه، لذتی (تענוג, taanug) عظیم در بالا پدید می‌آید؛ این لذت از به‌انقیاددرآوردن و دگرگون‌ساختن تاریکی به نور در پایین سرچشمه می‌گیرد.

וזהו יפה שעה אחת בתשובה כו' להיות שע"י בחי' תשובה דוקא נעשה התענוג למעלה כ"כ [כל כך] שהוא ממש כמשל צפור המדברת כנ"ל

و این [معنای] «یک ساعت در بازگشت زیباتر است» و مانند آن است؛ زیرا مشخصاً از راه بازگشت چنین لذتی در بالا پدید می‌آید، درست مانند تمثیل پرندۀ سخنگو که پیش‌تر گفته شد؛

ואזי נעשה מבחי' חר"ן רנ"ה וכנודע על ענין חמץ ומצה שמאות החי"ת של חמ"ץ נעשה ה"א כמ"ש בזהר פ' פנחס ע"פ גער חי"ת קנה כו' ונעשה בחי' מצה.

و آنگاه از مرتبۀ حاران (חר, Charan)، آوازِ شادمانه (רנה, rinah) پدید می‌آید. چنان‌که دربارهٔ خمیرمایه‌دار (חמץ, chametz) و نانِ فطیر (מצה, matzah) شناخته شده است: از حرفِ حַت (ח, ches) در chametz، حرفِ هֵי (ה, hei) ساخته می‌شود؛ چنان‌که در زوهار (זהר)، پاراشاتِ پینحاس، دربارهٔ آیهٔ «حيوان نی‌زار را سرزنش کن» آمده است؛ واژهٔ **חית** (chayas، «حیوان») را در اینجا همچون حرفِ ח (ches) می‌خوانند، و جز این‌ها؛ و مرتبۀ matzah پدید می‌آید.

כמו"כ [כמו כן] مחרן נעשה רנה כמ"ש באבוד רשעים רנה שהוא בחי' התענוג שנעשה למעלה מבחי' אתכפיא ואתהפכא כנ"ל.

همچنین، از حاران، **رנה** پدید می‌آید؛ چنان‌که نوشته شده است: «با نابودی شروران، آوازِ شادمانه برمی‌خیزد»؛ و این همان لذتی است که در بالا، از به‌انقیاددرآوردن و دگرگون‌ساختن پدید می‌آید، چنان‌که پیش‌تر گفته شد.

22 והנה בחי' התענוג הזה יתגלה לעתיד דוקא שאז ואת רוח הטומאה אעביר כו' שלא יהיה עוד בחי' חשך ובירורי' [בבירורים] כמו שהוא עתה בעליות וירידות אלא כמ"ש בחריש ובקציר תשובות כמבואר במ"א.

اکنون، این لذت (تَعْنُوج، taanug) مشخصاً در آینده آشکار خواهد شد؛ زیرا آن‌گاه «روح ناپاکی را برخوایم داشت» و غیره، و دیگر تاریکی و پالایش‌هایی از آن نوع که اکنون در فراز و فرودها وجود دارند نخواهد بود؛ بلکه چنان‌که نوشته شده است: «در شخم‌زدن و برداشت محصول، آرام خواهید گرفت»، چنان‌که در جای دیگری توضیح داده شده است.

23 ויהיה בחי' גילוי אור ה' למטה בבחי' יחוד וביטול בתכלית כמו שהוא למעלה בעולמות עליונים דאיהו וחיוהי וגרמוהי חד כו' שעתה הוא מאין ליש כו' משא"כ לעתיד יהיה מיש לאין בבחי' ביטול ואתהפכא כו'.

و نورِ ه' در پایین، در حالتی از یگانگی کامل و خودنهی‌گری (بیטول، bittul) آشکار خواهد شد؛ درست همان‌گونه که در عوالم برتر در بالاست، جایی که «او و نیروهای حیاتش و ظرف‌هایش یکی‌اند» و غیره. زیرا اکنون از نیستی به هستی است و غیره، حال آنکه در آینده از هستی به نیستی خواهد بود، در حالتی از بیטول و دگرگونی و غیره.

24 ואזי יתגלה בחי' ענג העליון שהוא בבחי' א"ס והוא בחי' יום הז' יום שכולו שבת ומנוחה לחיי העולמים שהוא בחי' גילוי ענג העליון כנודע שנעשה מהבירורים שלמטה בשיתא אלפי שنین כו'.

و آنگاه لذتِ برین، که در مرتبهٔ بی‌نهایتِ مطلق (این سوف، Ein Sof) است، آشکار خواهد شد؛ و این همان مرتبهٔ روزِ هفتم است، «روزی که سراسر شبات (שבת، Shabbos [روزِ آرامش]) و آسایش برای حیاتِ جاودان است»؛ این روز، آشکارگیِ لذتِ برین است که چنان‌که معروف است، از تصفیه‌هایی که در پایین، طی شش هزار سال، انجام می‌شود پدید می‌آید، و غیره.

וזהו ושבתי כו' אל בית אבי שהוא בחי' חזרה והשבה של בחי' יעקב מבחי' חר"ן כנ"ל לבחי' רנה שנק' בית אבי שהוא בחי' יצחק שהוא בחי' הצחק והתענוג העליון שיתגלה לעתיד מבחי' אתכפיא ואתהפכא הנ"ל:

و این همان [معنای] «و بازخواهم گشت»، و غیره، «به خانهٔ پدرم» است: بازگشت و اعادهٔ مرتبهٔ یعقوب (יעקב، Yaakov) از مرتبهٔ حرّان (חר"ן، Charan)، چنان‌که پیش‌تر گفته شد، به مرتبهٔ سرودِ شادی (رנה، rinah) است؛ مرتبه‌ای که «خانهٔ پدرم» نامیده می‌شود و همان مرتبهٔ اسحاق (יצחק، Yitzhak) است؛ مرتبهٔ خنده و لذتِ برین که در آینده، از فرونشاندن و دگرگون‌سازیِ یادشده آشکار خواهد شد.

25 וזהו שיאמרו לעתיד על יצחק דוקא כי אתה אבינו להיות כי זהו תכלית המכוון בירידת והשתלשלות העולמות כדי שעי"ז יהיה צחוק ותענוג למעלה כנ"ל.

و از این روست که در زمان آینده، مشخصاً درباره اسحاق (יצחק) خواهند گفت: «زیرا تو پدر ما هستی»؛ چون این هدف نهایی نزول و زنجیره نزولِ عوالم (השתלשלות, hishtalshelus) است، تا از این رهگذر در بالا خنده و لذت پدید آید، چنان که پیشتر گفته شد.

וזהו ושבתי בשלום כו'. כי בחי' ענג הנ"ל שיתגלה לעתיד הוא דוקא ע"י בחי' העלאות והמשכות שהם בחי' הברורים למטה בבחי' אתכפיא ואתהפכא כנ"ל שנקרא בחי' שלום.

و این [معنای] «و در صلح (שלום, shalom) بازخواهم گشت» و غیره است. زیرا آن لذتی که پیشتر گفته شد و در زمان آینده آشکار خواهد شد، مشخصاً از طریق بالا بردن‌ها و فرودآوردن‌ها حاصل می‌شود؛ اینها همان پالایش‌های پایین، به‌شیوه به‌انقیاد کشیدن و دگرگون‌ساختن است، چنان که پیشتر گفته شد؛ و [این] مرتبه (בחינה, bechinah) صلح است.

להיות כי שלום הוא המחבר שני הפכים וכמ"ש עושה שלום במרומיו. שמיכאל שר של מים וגבריאל שר של אש כו'.

زیرا صلح چیزی است که دو امر متضاد را به هم پیوند می‌دهد، چنان که نوشته شده است: «او در بلندی‌های خود صلح برقرار می‌کند»؛ زیرا میکائیل (میכאל) فرمانروای آب است و گاورئیل (גבריאל) فرمانروای آتش و غیره.

26 והנה כתיב שלום שלום לרחוק ולקרוב והיינו ב' בחי' שלום שלום ملמטה למעלה והיינו לרחוק שנעשה קרוב שהוא בחי' העלאה ממטה למעלה.

اکنون، نوشته شده است: «صلح، صلح، برای دور و نزدیک.» یعنی دو مرتبه صلح [وجود دارد]: صلح از پایین به بالا، یعنی «برای آن که دور است» که نزدیک می‌شود؛ و این همان برآمدن از پایین به بالاست؛

ושלום ملמעלה למטה היינו בחי' ירידת והמשכת אלקות למטה בבחי' תורה ומצות כמבואר לעיל במ"ש ויצק שמן כו'.

و صلح از بالا به پایین، یعنی فرود آمدن و جاری ساختن الوهیت در پایین، در قالب تورا (תורה, Torah) و فرمان‌های دینی (מצות, mitzvos)، چنان که پیشتر درباره آیه «و روغن ریخت»، و جز آن، توضیح داده شد.

27 וע"י ב' בחי' שלום הנ"ל שהם בחי' אתהפכא מחשוכא לנהורא שלא יהיו בבחי' עלמין דפרודי רק

בבחי' יחוד וביטול כמו שהוא למעלה בעולמות עליוני' [עליונים] ממש

و از طریق دو مرتبهٔ صلی که پیش‌تر یاد شد، که همان دگرگونی تاریکی به روشنایی است، تا دیگر در حالتِ عوالمِ جدایی نباشند، بلکه تنها در حالتِ یگانگی و خودنفی‌گری (بیטול, bittul) باشند؛ درست همان‌گونه که در عوالمِ برتر چنین است،

ואזי אשוב אל בית אבי שיתגלה ממילא בחי' הענג העליון שהוא בבחי' א"ס ממש למעלה מעלה מהשתלשלות העולמות במדרגות רבות מעלה ומטה וחשך ואור.

آنگاه «به خانهٔ پدرم بازخواهم گشت»: لذتِ برین، که حقیقتاً در مرتبهٔ بی‌نهایتِ مطلق (אין סוף, Ein Sof) است، بسیار فراتر از زنجیرهٔ نزولِ عوالم (השתלשלות, hishtalshelus) با پله‌های بسیارش، فراز و فرود، تاریکی و روشنایی، خودبه‌خود آشکار خواهد شد.

משא"כ לגבי עצמותו ומהותו ית' קטן וגדול שוים ממש בלי שינוי וכחשכה כאורה ממש.

اما در نسبت با ذات و حقیقتِ او، متبارک باد، کوچک و بزرگ حقیقتاً برابرند، بی‌هیچ تغییری، و «تاریکی درست همچون روشنایی است».

28 ואז והיה הוי' לי לאלקים כו'. כי הנה כתיב כי שמש ומגן הוי' אלקים שכמו שהמגן הוא נרתק להשמש

ומכסה ומסתיר על אור השמש כמו"כ [כמו כן]

و آنگاه، «ه' برای من اَلקים خواهد بود» و غیره. زیرا نوشته شده است: «ه' خورشید و اَلקים سپر است»؛ همان‌گونه که سپر غلافی برای خورشید است و نور خورشید را می‌پوشاند و پنهان می‌کند،

שם אלקים הוא בחי' נרתק לשם הוי' ומכסה ומסתיר עליו להיות נבראים בעלי גבול ונפרדים בפ"ע [בפני עצמן] משא"כ שם הוי' הוא בחי' המשכת אור ה' למטה כו'.

همین‌گونه، نامِ اَلקים غلافی برای نامِ ه' است و آن را می‌پوشاند و پنهان می‌سازد، تا موجوداتی محدود پدید آیند که هر یک جدا و قائم‌به‌خود باشند؛ حال آنکه نامِ ه' عبارت است از فرودآمدنِ نورِ ه' به عوالمِ پایین، و غیره.

29 והנה כ"ז [כל זה] הוא בבחי' השתלשלות מעלה ומטה וחשך ואור אבל לעתיד שיתגלה בחי' ענג העליון

שהוא למעלה מעלה מבחי' ההשתלשלות והוא למעלה מעלה מבחי' שם הוי' ושם אלקים

اینک، همهٔ اینها در چارچوبِ زنجیرهٔ نزولِ عوالم (השתלשלות, hishtalshelus)، با بالا و پایین، تاریکی و نور، قرار دارد.

ואזי מה שעתה הוא בחי' שם הוי' יהיה אז בחי' אלקים לגבי בחי' ענג העליון הנ"ל

اما در زمانِ آینده، هنگامی که لذت (תענוג, taanug) برین آشکار شود – لذتی که بسیار فراتر از زنجیرهٔ نزولِ عوالم و نیز بسیار فراتر از نامِ چهارحرفی (ה', Havayah) و نامِ **אלקים** (אלקים, Elokim) است – آن‌گاه آنچه اکنون مرتبۀ Havayah است، در قیاس با لذتِ برینِ یادشده، مرتبۀ **אלקים** خواهد بود.

ואזי והאבן הזאת אשר שמתי מצבה כנ"ל יהיה בית אלקים שיהיה בית וכלי לבחי' אלקים دلעתיד שהוא בחי' הוי' עתה.

و آن‌گاه «این سنگی را که به‌منزلۀ ستون برپا داشته‌ام»، چنان‌که پیش‌تر گفته شد، «خانهٔ **אלקים** خواهد شد»: خانه و ظرفی برای مرتبۀ **אלקים** در زمانِ آینده، که اکنون مرتبۀ Havayah است.

וכל אשר תתן לי הוא לשון עתיד היינו כל עליות שיהיו לעתיד הכל עשר اعשרנו לך בבחי' מעשר כנודע וד"ל [ודי למבין]:

«و هر آنچه به من خواهی بخشید» در زمانِ آینده است؛ یعنی همهٔ صعودهایی که در زمانِ آینده رخ خواهد داد، همه را «به‌یقین، یک‌دهم آن را به تو خواهیم داد»، به‌صورتِ ده‌یک، چنان‌که شناخته است؛ و این برای آن‌که می‌فهمد بس است.

30 קיצור (א) הנה יעקב המשיך היו"ד ח"ע [חכמה עילאה] לבחי' עקביי' וזהו ענין יציאת יעקב מבאר שבע

יסוד אי' [אימא] לבחי' חרן כדי להעלות בירורי נוגה

خلاصه. (الف) يعقوب (יעקב) حرف יוד (יו"ד, yud)، یعنی حکمتِ برین (חכמה, Chochmah) را به مرتبۀ پاشنه‌ها فرود آورد. این همان معنای خروج يعقوب از بئر شبع (באר שבע, Be'er Sheva)، بنیادِ ایما (יסוד, Yesod؛ ایما, Imma)، به مرتبۀ حاران (חרן, Charan) است، تا پالایش‌های قلمروِ نگاه (נוגה, nogah؛ عرصۀ آمیختۀ خیر و شر) را بالا ببرد؛

והיינו מה שלקח מאבני המקום שהם בחי' אותיות דבר ה' המלובשים בדצ"ח [בדומם צומח חי] ועשה מהם אבן אחת הוא בחי' יו"ד שזהו וישם מראשותיו (ע' [עיין] זהר ח"א [חלק א'] דע"ב ופ' ויצא קנ"א ופ' ויחי רל"א ובמ"ש ע"פ אבן ישראל)

یعنی، از سنگ‌های آن مکان گرفت؛ سنگ‌هایی که همان حروفِ کلامِ ה' هستند که در جماد، روییدنی و حیوانِ ملبَس‌اند؛ و از آن‌ها یک سنگ ساخت که مرتبۀ حرفِ یود است. این همان «و آن را بالای سرش نهاد» است (بنگرید به زوهر (זהר)، بخش اول، برگ 72، و پاراشاتِ وایتسه، [برگ] 151، و پاراشاتِ وایخی، [برگ] 231، و آنچه دربارهٔ آیهٔ «سنگِ اسرائیل» توضیح داده شده است).

ואח"כ וישם אותה מצבה המשכת בחי' ו' שנמשך מהיו"ד והוא ענין אורייתא מח"נ [מחכמה נפקת] ויצק עליה שמן להיות מה להלך באימה ויראה אף כאן באימה ויראה:

و پس از آن، «و آن را چون ستونی برپا کرد»: یعنی فرودآوردن مرتبهٔ واو (ו', vav)، که از حرف یود امتداد می‌یابد؛ و این همان معنای «توراه از حکمت بیرون می‌آید» است. «و بر آن روغن ریخت»، تا «همان‌گونه که آنجا [بود] با بیم و هیبت، اینجا نیز با بیم و هیبت» باشد.

(ب) ועי"ז ושבתי בשלום אל בית אבי בחי' יצחק כי אתה אבינו והוא הצחוק והתענוג שיהיה לע"ל [לעתיד לבוא] מבירורים אלו והיינו ע"י אתכפיא ואתהפכא נתברר מבחי' חר"ן ונהפך החי"ת לה"א להיות רנ"ה בחי' תענוג

(ب) و از این راه، «به سلامت به خانهٔ پدرم بازخواهم گشت»؛ یعنی به مرتبهٔ اسحاق (יצחק)، «زیرا تو پدر مایی»؛ و این همان خنده و لذتی است که در زمان آینده از این پالایش‌ها پدید خواهد آمد. یعنی، به واسطهٔ فرونشاندن و دگرگون‌سازی، [آن] از مرتبهٔ حاران پالوده می‌شود؛ حرفِ جت (ח, ches) به حرفِ هی (ה, hei) بدل می‌شود و سرور (רנה, rinah) پدید می‌آید، که مرتبهٔ لذت است.

(ועד"ז בענין יצ"מ [יציאת מצרים] מיצר הגרון ע"ד בחי' חרן נחר גروני כו' וימררו חיי אבותינו וכשנעשה יצ"מ [יציאת מצרים] הוא בחי' מצה משא"כ חמץ כענין ההפרש בין חרן לרנה):

(و همین‌طور است در ماجرای خروج از مصر (מצרים, Mitzrayim): از تنگنای گلو (میצר הגרון, meitzar hagon), به‌سان مرتبهٔ حاران؛ «گلویم خشک شده است»، و جز آن؛ «و زندگی پدران ما را تلخ کردند»؛ و هنگامی که خروج از مصر رخ می‌دهد، این مرتبهٔ نانِ فطیر (מצה, matzah) است، در برابرِ نانِ خمیرمایه‌دار (חמץ, chametz)؛ درست مانند تفاوتِ میان حاران و سرور).

(ג) וגילוי ענג זה ע"י ב' בחי' שלום לרחוק ולקרוב ואז שם הוי' יהיה רק בבחי' אלקי' לגבי גילוי ההוא ולפיכך האבן הזאת שהיא בחי' המל' המקבלת משם הוי' יהיה בחי' בית אלקים

(ج) و آشکارشدنِ این لذت به واسطهٔ دو مرتبهٔ صلح است: «برای دور و برای نزدیک»؛ و آن‌گاه Havayah، در قیاس با آن آشکارشدن، تنها در مرتبهٔ نامِ **אלקים (אלקים, Elokim)** خواهد بود. ازاین‌رو، «این سنگ» که مرتبهٔ فرمانروایی (ملכות, Malchus) است و از ه' دریافت می‌کند، مرتبهٔ «خانهٔ اלקים» خواهد بود.

(וגם י"ל [יש לומר] כיון דלע"ל [דלעתיד לבוא] יאמרו ליצחק כי אתה אבינו ע"כ שייך בחי' זו בשם אלקים וז"ש [וזהו שכתוב] צחוק עשה לי אלקים):

(همچنین می‌توان گفت: چون در زمان آینده به اسحاق خواهند گفت: «زیرا تو پدر مایی»، پس این مرتبه با نام اלקים پیوند دارد؛ و این معنای [این عبارت] است: «אלקים برایم خنده آفریده است».)

دربارهٔ این نسخه

.the English translation و This edition contains the Hebrew text

The Hebrew text of Torah Ohr: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

.Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY-NC 4.0

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Shuls, schools and non-profit projects may copy, print and share it freely, and may ask for donations to cover the cost of printing; it may never be sold. Credit Kehot Publication Society and likuteitorah.com. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0>

ترجمه و شرح انگلیسی: با کمک هوش مصنوعی (openai/gpt-6-luna-pro:batch) برای likuteitorah.com تهیه شده و با متن عبری و سفاریا مقابله شده است؛ هنوز ویراستار انسانی آن را بازبینی نکرده است. لطفاً هر مطلب مهمی را با متن عبری مقابله کنید.

ربه خواست که ماماریم پارشای آن هفته، «پارشای حسیدی»، در همان هفته و در طول هفت روز آن آموخته شوند (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306–309 /parsha). چرا آن را بیاموزیم و برکات ربه: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha

پروژه‌ای رایگان و غیرتجاری؛ هیچ‌چیز در اینجا فروخته نمی‌شود. وابسته به Kehot, Sefaria یا کتابخانهٔ لوباوویچ نیست. © likuteitorah.com

از 1 [/likuteitorah.com/fa/torah-ohr/vayeitzei/1](https://likuteitorah.com/fa/torah-ohr/vayeitzei/1)

تقدیم به افتخار

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

پدر ربه، رب لیوی بیتسخاک